

Petra Klein, al weer 25 jaar trimster en 29 jaar paraveterinair, heeft een honden- en kattenrimsalon en kattenpraktijk in een dierenkliniek en kattenpension in Leidschendam. Naast het trimmen van honden en katten houdt ze zich ook bezig als paraveterinair in de dierenkliniek en verzorgt ze af en toe als vliegende kiep de katten in het pension. Als ze dienst heeft loopt ze dan ook met 3 telefoons op zak. Thuis in Sassenheim woont ze samen, heeft ze een Grote Poedel, een Labradoodle, 2 katten en kippen. Petra is gespecialiseerd in de Grote Poedel, Petit Basset Griffon Vendéen en katten. Haar passie ligt toch wel bij de Grote Poedel. Daarmee heeft ze dan ook veel geshowd. Petra zal ons met regelmaat van haar trimmers belevenissen en het werk in de dierenkliniek en kattenpension op de hoogte stellen.

'GRENZEN'

Wanneer we dit stukje lezen, is inmiddels onze vakantie alweer achter de rug. Maar op dit moment zitten we nog volop in de boekingen. Dit jaar is ons oog gevallen op Engeland en we gaan een wandelvakantie doen met de honden. Leuke cottages geboekt in de Cotswolds en daarvandaan wandelen door Midden Engeland. Wales willen we ook nog aandoen en daarna zakken we af naar Zuid Engeland en doen daar hetzelfde. Hebben de benodigheden zoals de wandelschoenen en broeken al aangeschaft en alle spullen van de ANWB al binnen.

Net een mail binnengekomen van de eigenaresse van het laatste huisje, gelegen op een landgoed met een eigen omheinde tuin is dit de perfecte plek om de laatste dagen op adem te komen. In het mailtje vroeg ze of we gebruik wilden maken van de service om een driegangendiner te laten serveren voor de voordeur! Ahum, dat willen we wel hoor...

Goh, we hebben wel zin in deze vakantie!

Maar zoals heel veel mensen weten, moet je voor het buitenland uiteraard van alles regelen, zeker in dit geval als je met de honden bijvoorbeeld Engeland in wilt. Logisch is dat je eerst gaat kijken wat de eisen zijn voordat

je gaat boeken. In dit geval moeten er titertesten gedaan worden voor de rabiës, en dan na bloedafname een aantal maanden wachten om überhaupt de grenzen over te mogen. Er zijn ook mensen die EERST boeken en daarna gaan informeren of helemaal niet informeren...

Een paar weken geleden had ik 's avonds spreekuur en terwijl ik de afspraken op de computer aan het invoeren was, viel mijn oog op een patiënt die kwam voor een laatste 'Engeland'-controle. Dit houdt in dat de hond een wormenkuur en een antiparasitaire behandeling krijgt voor de grenspassage, die minstens 24 uur, maar niet ouder dan 48 uur mag zijn. Met uiteraard de nodige handtekeningen.

Toen deze mensen aan de beurt waren, nam ik het vaccinatieboekje over om de benodigde stempels en handtekeningen in te zetten en opende de patiëntenkaart. Nergens, maar dan ook nergens zag ik titerbepalingen en het formulier van het lab zat er ook niet bij. Heel voorzichtig stootte ik mijn collega aan terwijl ik begon te informeren bij de eigenaar. 'Wanneer ze naar Engeland gingen' en langs mijn neus weg vroeg ik naar de bloeduitslagen die bij ons niet bekend zijn. Het antwoord kon ik verwachten... 'Bloeduitslagen?

Titer? Wat? Nooit gezegd door het reisbureau'... Wat is dat? Ze gingen overmorgen al op de boot...

Het emotionele tafereel vat ik in drie woorden samen... 'Dom, Triest en Probleem'.

Dom van de eigenaresse om geen info in te winnen voor haar vakantie. Triest omdat ze deze vakantie heel hard nodig had en absoluut geen scheiding wilde tussen gezin en hond, en een Probleem omdat alle pensions op dat moment tjokvol zaten (en ze trouwens ook geen verplichte kennelhoestenting had gehad). Het volgende moment probeerde ze toch op twee manieren haar zin te krijgen, de eerste bijna smekend of we papieren wilden vervalsen, helaas, doen we niet en kan niet. De tweede manier was dramatisch en huilend dat ze de hond wel mee zou smokkelen op de boot!!

Ik keek naar deze 40 kilo wegenblonde jongen op de grond die alle problemen al had weggekispeld, en deed vergeefse pogingen om deze mevrouw in alle redelijkheid ervan te overtuigen dat deze viervoeter nooit door de douane zou komen. Ze was totaal niet tot rede te brengen en al huilend smeekte ze ons de wormkuur en geëiste ongediertebehandeling te geven. Dat

is geen probleem, maar dat ze er niets mee opschoot, daar had ze op dat moment geen oren naar. Ze zou hoe dan ook met de boot naar Engeland gaan, met hond! Toen ze eenmaal weer naar buiten liepen, hadden we wel medelijden met deze mensen, want we zagen het hele tafereel bij de douane al voor ons. Dit plan ging natuurlijk niet lukken. De volgende ochtend ging de telefoon op de praktijk en diezelfde mevrouw vroeg naar mij. De 'aardige blonde mevrouw die haar de vorige avond geholpen had'.

Nieuwsgierig pakte ik de lijn over en hoorde haar stem allemaal excuses maken voor haar gedrag, haar idiote plan van smokkel en de geweldige oplossing voor haar hond die bij haar vriendin mocht logeren voor die twee weken. Uiteraard zaten alle pensions vol en als ze al plek hadden voor noodgevallen werd hij geweigerd vanwege de ontbrekende enting.

Eind goed al goed zullen we maar zeggen, en die vriendin..... Die is goud waard heb ik haar verteld, toch een beetje vakantie voor de hond.

Als laatste heb ik ze een hele fijne tijd in Engeland toegewenst!

